Misterul artei care își caută înțelesul

On Ianuarie 07, 2018

Reinventează-ți modul de a face artă, lucrând în real prin puterea imaginației care solicită aparențele unei accesibilități directe.

Eram întâmpinat de lumea unor lucruri vii sau inerte, ca niște elemente constitutive ale unui organism unitar, pe care le percepeam în mod direct ca niște rezultate finite, dar în mod extensiv ca pe un spațiu autonom cu o anumită energie care, potrivit relativității generale, duceau la expansiunea universului.

E vorba de acel univers al închipuirilor și al contrastelor, dominat numai de creatorii de geniu, încărcat de semnificații ce propun expresii tensionate cu energiile adânci ale vieții autentice, portrete transfigurate ale simțămintelor și gândurilor realizate cu sudoarea conștiinței, prin care gustul eternității sensurilor dezbracă formele de conținut din spatele cuvintelor născute din materia primordială. Acestea se aliniază în perimetrul asocierii expresive îngăduit numai de hieroglifele enigmatice ale Marii Operei, dând legilor realității un răspuns întemeiat pe baza ghicitorilor: *"Câmpul alb, oile negre / Cin-le vede nu le crede / Cin-le paște le cunoaște."*

Marea revelație a artei este să vezi ceea ce toți ceilalți scapă din vedere, să conferi inertului un spațiu propriu de existență, cu o arie de emanație a uraniului spiritual, și să faci din el un loc de întâlnire cu Dumnezeu, să schimbi viziunea asupra lumii cu aceeași fior de vrajă cu care un seducător își pune la bătaie harul.

Leadership: Poți să-ți accepți latura creativă, fără să te îndepărtezi de responsabilitatea care trebuie asumată prin depășirea condiției de „prizonier al creației”?

Nu-i de mirare că mă confruntam agasant cu pulsațiile unui zgomot devorator, îndoiala de a aduna într-un tot organic forța de atracție a unor elemente subiective ce îmi rezervau privilegiul de a respira acea vrajă imbatabilă a trăirii dincolo de limitele percepției clasice, în perimetrul gândurilor întâmplătoare. Toate se aflau în relație cu un tonifiant sentiment de liniște, confort, reverie, ca pecete a conexiunilor eterne cu esența unei bijuterii fine numită "tehnică de simbolizare", care transcende timpul și spațiul.

Această misterioasă îndeletnicire a fost în cele din urmă asociată cu o mică punte suspendată peste distanța ce mă despărțea de credința omului de știință, ca atunci când ești în căutarea unui lucru imposibil de prezis, fiindcă nu mai credeam în inteligibilitatea lumii supusă cercetării, bazată pe observație directă și formule empirice.

De asemenea, încercam să mă dispensez de culorile fațadei moderne și sigure ale artei văzute prin ochiul unui fotograf, gândurile alunecându-mi doar spre acea simțire a necuprinsului unor învălmășiri cosmice, îndemnând condeiul să surprindă momente de visare, încât să învăț a trăi din frânturi de inspirație la fel cum un seducător poate trăi toată viața lui din seducție.

Înainte de a obține accesul la universul simbolic al unei opere a cărei conștiință este pregătită să descopere amprenta absolutului, lucrând în real prin puterea charismatică, trebuie să guști din nebunia lui Don Quijote. Apoi trebuie să accesezi alchimia izvorâtă din cercetările de laborator ale lui Paracelsus, din care să extragi "radicalul liber" plasat în centrul compoziției unei formule exprimate prin raționamente abstracte.

Avântul spre cunoașterea cea mai înaltă, știința raportării la abscons, gândirea dublă, atingerea fazei definitive de *coincidentia oppositorum* , reflecția infinită pe care o implică "magia anamorfotică" produsă de oglinda unei alte lumi, toate acestea nu pot face un pas uriaș înainte dacă nu se găsește mereu un alt continuator al Marii Opere !

Leadership: Ai nevoie de "Altceva-ul" nealterat care există în adâncul ființei tale, încorporat chipului pe care îl porți prin creație, spre a putea asigura o vizibilitate optimă mesajului pe care îl transmite arta ta?

Iar dacă vă întrebați cum s-a produs în mintea mea acest plan de arhitect care își construiește opera de artă a propriei vieți prin fracționarea omogenității unui univers văzut figurativ, dovedind din plin un fin și pătrunzător spirit de observație, atunci trebuie să aveți în minte portretul marelui politician Talleyrand, așa cum îl construia Jean Orieux:

"Privirea lui e tot ce există pe lume mai impenetrabil, privește drept înaintea lui, dar cel care-l privește nu poate să-și dea seamă dacă-l vede. Puterea noastră de pătrundere e prea mică, experiența noastră e prea sărăcăcioasă, imaginația noastră e prea limitată ca să ne putem face o idee suficientă despre o asemenea ființă. Acesta este efectul pe care-l va produce într-o bună zi asupra istoricului, care va putea să găsească un ajutor prețios în portretul acesta. El posedă calitățile superioare și modestia geniului în fața unui geniu de altă factură."

Cine le face pe toate cu măsură? Cine poate să creeze un asemenea mister ce stârnește o anumită seducție și captează un anumit interes, apelând la jocurile minții sub măsura sensului atribuit mariajului dintre sublim și efemer, dintre incognoscibil și simbolizare?

Acesta nu poate fi decât un artist emblematic al artei realist-figurativă, aventurat într-o relație cu acea doză de incertitudine semantică ce caracterizează textul sacru, un fel de Pigafetta care se împacă mai curând cu liniștea încăperilor închise și a cărților tăcute, decât cu sabia scoasă în mijlocul încăierărilor de sentimente și indiscreții pe care le pun la dispoziție revelațiile lumii reale.

Ca să privești lucrurile din perspectiva artei, învață să pătrunzi misterul unui portret adâncindu-te în detaliile unei ființe imaginare.

Formula misterului, creat în mijlocul unui eveniment aparent verosimil, precum istoria unui portret într-o oglindă care ne ispitește într-un univers imaginar dincolo de cel reprezentat, este rezultatul unui act de comunicare în care însăși Dumnezeu, infinitul suprem, îi dezvăluie omului secretul care este în același timp o revelație a esenței sale ascunse în tot și în toate.

Altceva-ul este proiecția Eului care spune "Da" schimbării vederii formelor "divine" care stau la baza lumii vizibile și îi dă viață. Reprezintă acea simțire a biruinței de a exprima absconsul, contradictoriul, metafora obscură, simbolizând pătrunderea în contrapartea de umbră, labirintică, a omului.

Misterul artei care își caută înțelesul se regăsește în prim planul curiozității de a afla lucruri noi, punându-le la îndoială pe cele imaginate, culminând cu încercarea de exprima prin antiteza lor o nouă realitate.

Source: https://neculaifantanaru.com/misterul-artei-care-isi-cauta-intelesul.html